

HERKÜL MİLLAS

12.5.2015

ZAMAN GAZETESİ

Seçim günü yaklaşıyor ve demokrasinin temel şartı olan oy kullanma anı geliyor. Bu büyük ve kutsal görevden önce sineye çekmeye mecbur kaldığımız kısa bir süre var: herkesin ileri geri konuştuğu günlerdir bu süre.

“Herkes” derken muhalefeti kastediyorum, yoksa büyüklerimizin aralıksız konuşması normaldir. Bizim geleneklerimizde böyle her kafadan ayrı bir sesin çıkması yok, ama “demokrasi” lafı kaçmış bir kere ağızımızdan, katlanacağız! Katlanacağız dedikse, her şeyin de bir sınırı var. Göreneklerimize, ananelerimize, fitratımıza, atalardan kalan alışkanlıklarımıza, bize miras kalan teamüle, örf ve âdetlerimize, aile görgümüze, milli huylarımıza uygun bir muhalefet şart. Yasalara da uygun olmalı, tabii, ama önce adap, terbiye, anlayış ve hele birlik ve beraberlik ve hele hele büyüklerimize saygı.

Kişisel huzur ve güvenlik sağlayan pratik birkaç kuralı hatırlatıyorum. Yeniden: En başta saygı geliyor. Saygı büyüklerimizdir, değerli kimselerdir. Karşılarında edepli duracağız, tatlı konuşacağız, bangır bangır bağırılmayacağız, gözlerimizi korkutucu biçimde açıp kaşlarımızı çatmayacağız. Bunu muhaliflerin yapması çok yakışıksızdır. Muhalif, yerini bilmelidir. Madem seçimlerde aldığı oy daha az, sesin de ona göre çıkacak. Sertliği devlet baba yapar tabii. Devlet dediğin koydu mu oturtacak, muhalife de oturmak düşünüyor. Muhalif bunu anlamazsa ve saygısız konuşursa tabii ki karşısındakini sınırlendirir - kimi kendini bilmezler sonra sınırlendi diye de söylenirler. Sınırlenmesini istemiyorsan, sen de sınırlendirme; bu iş bu kadar basit! Maalesef böyle haddini aşan muhalifler türedi son zamanlarda.

Saygı, ciddiyet de gerektirir. Muhalefet, sululuğa bel bağlamamalı. Karikatür dedikleri sözde komik ve bizim geleneklerimizde olmayan o çirkin çizimlerden ne kadar uzak kalırsak o kadar iyidir. Batı kaynaklı bu sözde sanat türü, Batı'nın ne kadar soysuz, saygısız ve ahlaksız olduğunu gözler önüne seriyor. Onlar saygı nedir bilmeeez! Onlar başkanlarının karikatürünü bile çiziyorlar. Onlar, düşünün, başbakanlarını kedi, köpek diye de resmediyorlar. Ve bu karikatürleri çocuklar da görüyor; affedersiniz, bayanlar da. Tabii ki bunlara müsaade edilemez. Bizde olmaz, yaptırmayız.

MUHALİFİN EL KİTABI!

Bu seçim dönemlerinde muhalefet toplum içinde güvensizliği besliyor. Hükümete dönüp "Boş lafları bırak, yaptıklarına ve yapmadıklarına bak" diyorlar. Oysa "laf" dedikleri sözdür. Bizim ecdat mirası dilimizde "söz" hem söylenendir hem de vaat edilen. "Erkek sözü" deriz örneğin - ve bundan kadını aşağılayan bir anlam çıkarmayın lütfen! İşte bu söze sen "laf" dersin, bedelini de ödersin. Güvensizlik, saygısızlıktır ayrıcaktan. Haddini bildirirler. Biz laf edeceğiz ve siz bize inanacak ve saygı duyacaksınız. Bizim lafımız sözdür, erkekçe verilen vaattir. Söze laf dersin, toplum içinde tereddütler, kuşkular, güvensizlikler yaratırsın. Yani topluma ve vatana büyük zarar verirsin. Muhaliflerden maalesef böyle vatan hainleri sık sık çıkıyor. En iyisi muhalif akıllı olmalı, fazla konuşmamalı. Akıllı olmayanların halini yakında göreceksiniz.

Yasalara ve hukuka uymalı muhalefet. Şimdi... Bu yasalar konusunda bir sıkıntının olduğunu hepimiz biliyoruz. Malum paralel bir hukuk olduğu için şu an bu hukukun yok edilmesine çalışılıyor. Anlaşılan, sonuç zaman alacak. O zamana kadar da hukuk tam olmasa da olur diyen akıllı insanları dikkatle dinlemeliyiz. Mesele siyasi olduğu için şu an bir geçiş dönemindeyiz. Bu durumda hangi yasaya, hangi hukuka, hangi adalete saygı duyulacak pek açık değil. Ama olsun. Mesele siyasi olduğu için muhalefet yasa diye en çok oy alanın dediklerine uyacak. Muhalif olanlar öyle davranırsa "yasalarla" bir sıkıntısı olmaz.

Birliğin sembollerine özellikle saygılı olmak gerek. Çünkü bu tür makamlar partiler üstüdür, devleti temsil eder, siyasi çekişmelerin içinde yeri hiç yoktur. Bu semboller bütünüyle tarafsız olduğu için muhalefetin bu konuda laf etmesi çok yanlıştır. Bu makamlar bütün dünyada olduğu gibi bu ülkede de birliğin sembolüdür. Böyle bir makama karşı çıkmak, laf yetiştirmek birliğe zarar verir. Böyle sorumsuz davranan muhalifler, farkında olmadan birliğin haini olurlar. “Birlik haini” terimi yakında, göreceksiniz, yaygınlık kazanacak.

Seçilmiş olanların yanlı yapmadığının baştan kabul edilmesi seçim öncesi süresini sıkıntısız geçirmemizi sağlayacaktır. Yanlı yapmaz çünkü seçimlerin sonuçları her şeydir: kazanan hepsini alıyor, koltukları da haklılığı da. Başka kıstaslarla –Anayasa, Anayasa Mahkemesi, Hukuk, Avrupa Müktesebatı gibi– kafayı karıştırmanın âlemi yok. Bu anlayış ecdat mirası ağa, ağabey, dayı, kabadayı, şeyh, bey, han, hakan, derebeyi, derbent ağası, şah, başbuğ, sultan, padişah vb. gibi kutsal geleneklerimizle de uyum içindedir.

Muhalefet kendi çıkarını gözeterek ekonomiyi kötülemeyecek çünkü olumsuz mesajlar ekonomiyi kötü etkiliyor. Uluorta herkes bu işe girişmemeli, yalnız bilen konuşmalı. Terör olayı da çok önemli. Muhalif, bu konuda da dürüst davranmalı. Kanlı olaylar durursa bunun iktidarın siyaseti sonucu olduğunu kabul etmeli; yok, terör olayları devam ederse, bu kez de iktidara desteğini artırmalı ve herkes bir güç altında kenetlenmeli. Medya da tarafsız olmalı; sandıktan bütün olarak çıkanla kısmen çıkmış olanı aynı değerinde göstermemeli. Gösterirse dengeler ve huzurumuz bozulur. İşin tadı kaçır. Muhalifin medyada yeri bellidir. Yüzde on barajı da hatırlatılmamalı. Ya da hatırlatmalı da, iyi bir şey ve istikrarı sağlayan bir uygulama olarak hatırlatılmalı. Hatta istikrarı daha da sağlamlaştırmak için bu barajı yükseltmeli, mesela yüzde on beş olsun, demeli muhalefet. Vatan sevgisi ve istikrar bunu gerektirir. Yaklaşan seçimler, oylarımızla, bu ilkeleri egemen kılacak.

Oysa bugün muhalefet olmadık ikincil konuları gündeme taşıyor. Örneğin işsizlik, enflasyon, değer kaybeden parası, işçi kazaları, hukuk ihlalleri, dış siyasette yalnızlaşma gibi. Seçim öncesinde bu günlük, geçici, eften püften konuların ele alınması hiç şık değil. Şu an yeni vizyonlara uçuyoruz: dünya devleti olmak, dertlilere lider ve örnek olmak, dünyayı hizaya getirmek, okyanuslara açılmak, havalara uçmak, geçmişin şanını yeniden yaşatmak gibi. Konuları saptırmamak gerek. Önemli olan nedir? Yarın unutulacak olan bir iki sıkıntınız mı, yoksa ilelebet hatırlanacak vatan millet için bir yeni dünya kurmak mı? Gerçekçi olalım, beyler! İnsanların sıkıntıları geçicidir; ölünce dertlerimiz de zaten bitecek.